

DOROBEK NAUKOWY I DYDAKTYCZNY PROF. DR HAB MYKOŁY ZYMOMRYA

Leszek Pawelski

Prof. dr., prezes Zarządu
Krajowego Polskiego Stowarzyszenia
Nauczycieli Twórczych
e-mail: lennypl@pocyta.onet.net
ORCID 0000–0001–8501–6295

Rzadko zwraca się uwagę na istotny aspekt przekazu wiedzy w kierunku systemu komunikacyjnego. Jak zauważył Prof. Kazimierz Denek, „współczesnej Europie musimy zwracać uwagę na czynności i sposób ich wykonania... Wiedza urasta do najwyższego czynnika rozwoju współczesnej cywilizacji...” (Ziółkowski Józef. Drogi do sukcesu. — Tczew, 1997. — S. 43). W tym znaczeniu należy stwierdzić, iż życie każdego człowieka można charakteryzować z różnych punktów widzenia. Bowiem jego naturalną potrzebą jest poszerzanie własnego świata myśli, wyobraźni, uczuć. Stąd rodzi się oczywista dążność do poznawania świata duchowego innych ludzi oraz narodów. Może dlatego Karol Brzozowski (1821–1904), znany polski poeta i uczonec, pozostawił motto: „Zrób więcej, niż wydaje ci się, że możesz”. To łączy się z podstawowymi wyzwaniem, przez pryzmat których poszukujemy w życiu innego coś najbardziej wyraźne i oczywiste. Podkreślić jednak wypada, że wymienione wartości nie są wtórne w stosunku do tego, co określa się pojęciem konkretnego działania.

Powyższy, filozoficzny nieco wstęp wprowadza do zagadnienia roztrąsanego od dawien dawna: co jednoczy właściwą moc człowieka i jego myśl? Wydawałoby się więc, że odpowiedź na to pytanie budzi raczej nowe wątpliwości. A przecież kwestią tą podnoszono ciągle. Wystarczy wspomnieć wypowiedzi na ten temat Hryrorija Skowrody, Immanuela Kanta, Stanisława Staszica, Iwana Franki, Romana Ingardena, Jerzego Giedroycy, Czesława Miłosza, Wiesławy Szymborskiej, Liny Kostenko. Pokusa pokonywa-

nia różnych barier w tej liczbie językowych, których symbolem jest wiedza, żyje od czasów niepamiętnych. W tym tkwi chyba głęboki sens kwintesencji: „Non dictis, sed factis” („Nie słowami, ale czynami”).

Prof. dr hab Mykoła Zymomrya wpisał się organicznie w pejzaż społeczności WSP w Słupsku (1993–1995), BWSH w Koszalinie (1997–2009) oraz w Akademii Polonijnej w Częstochowie (2000–2013). Dostojny Pedagog należy do znanych ukraińskich uczonych, który studia i doktorat ukończył w Uniwersytecie im. Humboldta w Berlinie. Zaprezentowanie Jego dorobku jest powodem do ogromnej satysfakcji, gdyż mieliśmy okazję współpracować z panem profesorem osobiście w ciągu wielu lat. Dzięki temu poznaliśmy jego cenne przymioty takie jak: wysokie zaangażowanie do pracy naukowo-badawczej oraz do współpracy międzynarodowej, a w szczególności współpracy z polskim środowiskiem naukowym w Słupsku, Koszalinie, Częstochowie, Poznaniu, Warszawie, Przemyślu, Wrocławiu.

Kiedy rozważamy fenomen wszechstronnej działalności profesora Mykoły Zymomryi dochodzimy do wniosku, że czerpie on swoje inspiracje z ciekawości badawczej skierowanej na historię procesu literackiego i kulturowego. Trudno określić, które z uprawianych przez uczonego dyscyplin naukowych odgrywają najwainiejszą rolę w jego działalności. Czy jest to ciągle doskonała praca nad przekładami dzieł literackich, czy literaturoznawstwo? Może jest to krytyka literacka, folklorystyka lub prace bibliograficzne, a może działalność pedagogiczna jako wykładowcy w szkole wyższej?

Wszystko zaczęło się 30 listopada 1946 r., trzy tygodnie przed świętem św. Mikołaja. W tym dniu w rodzinie Hafiji i Iwana Zymomryi urodziło się piąte dziecko. Gazda Iwan Zymomrya (1913–1949), malarz samouk, był pracowitym człowiekiem, który nie bał się żadnej pracy. Matkę, Hafiję Zymomrya z domu Zubanycz (1919–1995) Bóg obdarzył duszą poetką i zamiłowaniem do pieśni. Syn odziedziczył po ojcu zamiłowanie do pracy oraz wytrwałność, a od matki przejął rozsądek i zamiłowanie do śpiewu. Ojcu profesora nie dane było długie życie — zmarł, mając 36 lat, zostawił wdowę i piątkę dzieci. Cały swój synowski szacunek i miłość nasz przyjaciel przeniósł na matkę. To była jakaś delikatna więź i harmonia — matki i syna. Syn przejął od niej cały smutek piosenek, które zamieścił w książkach „*Oj tam hori, na werszczuku*” (1991), „*Werchowyniński spiwanky*” (2002), „*Bojkowskie naspiewy*” (2008). Cudem zachował się zapis głosu matki. Rodziną miejscowością Mykoły Zymomryi jest wieś Holatyn leżąca w wąskiej dolince potoku Holatynka, który wpada do rzeki Rika. Jest to miejscowość dobrze zna-

na w Zakarpaciu. W 1815 roku tutaj urodził się znany historyk Zakarpacia Iwan Dułyszkwycz (1815–1883). Sławy również dodał czeski pisarz Ivan Olbracht (1882–1952). W powieści *Mykola Szukaj — rozbójnik* pisarz artystycznie przetworzył i wykorzystał ludowe opowieści o schowanych między górami Kocyboju i Rokozatoju skarbach zakarpackiego opryszka Mykoły Szuhaja (1898–1921), nazywając pierwszą część *Kolyba nad Holatynom*.

Choć Mykoła Zymomrya nie dostał się do szkoły artystycznej ani za pierwszym razem, ani nawet za trzecim, zamiłowania do malarstwa nie stracił. Kształty i kolory przemawiają do niego swoimi głosami, ale prawdziwe szczęście — tworzenia i odkrywania czekało go na innej drodze — na drodze słowa. Przy tej drodze, jako wieczny symbol dobra, stoi nauczycielka języka i literatury ukraińskiej Miżhirskiej szkoły, Maria Opałenyk, która wykryła zdolności filologiczne w młodziecu i wspierała jego próby pióra w poezji i dziennikarstwie. Mykoła Zymomrya ze szczególnym szacunkiem wspomina wykładowcę języka niemieckiego na uniwersytecie w Użhorodzie, Irenę Monczak (1916–1974). To ona dostrzegła te zdolności filologiczne, które pozwoliły mu zostać germanistą. Trzeba przyznać, że miał szczęście do mądrych i życzliwych ludzi. Od nich otrzymywał mocne impulsy dobra, którymi szczerze dzielił się z innymi, wiedząc, że dobro niezawodnie owocuje. Oto jeden z przykładów. W Użhorodzie wzdłuż brzegu spacerowało sporo ludzi, lecz tylko on zwrócił uwagę na człowieka, któremu coś dolegało. Podszedł i zaproponował pomoc. Wystarczyło podać człowiekowi lek i serce znów zaczęło bić spokojnie. Uratowaną osobą był lwowianin Mychajło Pawłyk (1906–1972), imiennik przyjaciela Iwana Franki, osoba wykształcona, która to dała impuls Mykole Zymomryi do badania ukraińskiej literatury na tle niemieckojęzycznego świata i podarowała mu unikalną niemiecką bibliotekę z do-mowego księgozbioru. Potem były studia na Wydziale Filologii Języków Obcych w uniwersytecie w Użhorodzie, następnie w roku 1972 doktorat w Berlińskim Uniwersytecie im. Braci Humboldtów. Kolejnym ważnym etapem w karierze naukowej był następny doktorat w Instytucie Literatury Światowej im. Maksyma Gorkiego w Moskwie (1980–1982) oraz habilitacja na temat *Związki międzyliterackie i rola przekładu w procesie artystycznym*, która miała miejsce w 1984 r. w ramach badań prowadzonych wspólnie przez naukowców z Uniwersytetu Humboldta oraz naukowców Instytutu im. Maksyma Gorkiego. Istotny jest wkład Mykoły Zymomryi w teorię interpretacji tekstu. Potwierdzeniem wartości jego naukowego dorobku i pozycji jest nagroda imienia Iwana Koszeliwca za pracę o artystycznych

obrazach w poezji Tarasa Szewczenki. Uczony otrzymał ją w roku 2001. Bez wątplenia On obdarzony jest wycuciem historii i czasu. Słusznie podkreślał to Mykoła Muszynka, znany ukraiński literat żyjący na Słowacji, członek Akademii Narodowej Ukrainy.

Mykoła Zymomrya należy do znawców archiwów i zasobów bibliotekarskich. Jako najszczęśliwsze dni wspomina pracę w różnych księgozbiórach i archiwach. Większa ilość zebranych przy tym materiałów do obecnej chwili nie została do końca zbadana. Jednak to co zostało przez niego zbadane i wydane, zdumiewa głębią i zasięgiem. Na przykład odnalazł on życiorys Tarasa Szewczenki w przekładzie na język niemiecki, wydrukowany w Lipsku w 1860 r., to znaczy jeszcze za życia poety. Badacz odkrył, że stało się to za sprawą niestrudzonego popularyzatora ukraińskiej twórczości Pantelejmona Kulisza. Los sprzyjał mu także przy odnalezieniu dwóch utworów Łesi Ukrainki, nieznanych dotychczas w ojczyźnie poetki. Chodzi tu o wiersz *Być albo nie być (To be or not to be)* i etiudę prozy *List w przyszłość (Ein Brief ins Weite)*. Odnalazł On również nieznaną niemieckojęzyczną tłumaczenia znanych białoruskich pisarzy Janki Kupały i Maksyma Bohdanowycza, niemieckie przekłady gruzińskich autorów, tłumaczone przez Artura Lajsta. Podobnych zdarzeń jest sporo w dorobku naukowca. W wyniku jego badań w nowym świetle widzimy twórczość ukraińskich pisarzy w kontekście światowej, a zwłaszcza niemieckiej i polskiej literatury. Zasadą Mykoły Zymomryi jest również odkrycie nieznanych faktów i aspektów twórczości wielu wybitnych twórców i badaczy niemieckiej kultury. Zdolność dostrzegania tych, którzy budowali duchowe pomosty między Ukrainą i światem oznacza szanowanie własnej narodowej godności — tak czyni profesor Zymomrya — niestrudzenie i z profesjonalizmem. Jego prace, w liczbie około tysiąca, są chętnie drukowane przez prestiżowe i szanowane czasopisma oraz wydawnictwa naukowe. Dzięki Jego entuzjazmowi i uporowi do czytelnika mogły dotrzeć wydania, które poszerzają horyzonty ukraińskiego słowa i działalność Ukraińców na całym świecie.

Rozgłos w naukowych kręgach Polski i Ukrainy wywołała utworzona seria zbiorów naukowych prac połączonych dialogiem polskiej i ukraińskiej kultur. W ciągu 1999–2006 ukazało się pięć tomów w sześciu książkach (*Ukraina–Polska. Kultura, wartości, zmagania duchowe*, Koszalin, 1999, 311 s.; *Tożsamość i partnerstwo. Studia z dziejów najbliższego sąsiedztwa*, Koszalin — Kirowohrad, 2000, 366 s.; *Ukraina–Polska. Studia naukowe sąsiadów-partnerów*, Kirowohrad — Koszalin, 2004, 370 s.; *Ukraina–Polska*.

Monolog-dialog kultur. Studia z dziejów najbliższego sąsiedztwa, Kirowohrad; Drohobycz; Koszalin, 2004, t. 1, 467 s.; t. 2, 447 s.; *Ukraina–Polska: nowe wyzwanie epoki*, Koszalin; Gdańsk; Drohobycz; Kirowohrad, 2006, 458 s.).

Drogi przyjaźni między dwoma narodami układały się w sposób rozmaity, tym razem mamy wspólne naukowe studia, sąsiadów-partnerów. Praca naukowa ukraińskiego profesora na polskich uczelniach w Słupsku, Koszalinie i Częstochowie odbywała się w różnych okresach. Tych działań i osiągnięć nie można nie zauważyć. Rzeczywiście dzięki różnorodnej pracy świat zbliża się do Ukrainy, a ten kraj staje się bliższy światu. Sylwetka uczonego nie będzie w pełni omówiona, jeśli nie zostaną przypomniane bogate w treść książki monograficzne Mykoły Zymomri („Augustyn Wołoszyn”, Użhorod, 1994; 1995; „Źródła wiecznego piękna”, Użhorod, 1996; „Niemcy i Ukraina: W zarysie współdziałań kultur”, Lwów, 1999; „Żywotwórczy postęp oświaty”, Użhorod, 2000; „Człowiek i wymiar jego obrazu: od głowy do nieba”, Drohobycz, 2002; „W obliczu zmian”, Koszalin 2005, „Wymiary zmagania duchowych”, Koszalin 2006, „Tęcza oświeconej pamięci”, Drohobycz 2010; „Tekst. System. Poetyka gatunku”, Drohobycz 2011) oraz również wiele prac z zagadnień wyższej szkoły pedagogiki w językach bułgarskim, rosyjskim, polskim i niemieckim. Jego badawcze oko dostrzegło w przeszłości i wyłowiło z potoku współczesności imiona znanych działaczy w różnych dziedzinach: pedagoga i działacza narodowego, bohatera Ukrainy A. Wołoszyna, uczonych I. Orłaja, P. Łodija, pisarza O. Duchnowycza, niemieckiego sławistę E. Wintera, religijnego i kulturowo-oświatowego działacza i męczennika biskupa I. Marhitycza (1921–2003), niesprawiedliwie skazanego na 25 lat katorgi na Sybirze. Zasługuje na uwagę dorobek mistrza słowa w sztuce przekładu. Spod pióra M. Zymomri wyszły przekłady poezji Dmytra Pawłyuczka w języku niemieckim („Kijów w maju”, Koszalin 2001; „Księżna Europy” (Europas Fürstin), Dresden, 2010), polskiej autorki Aleksandry Szewello w języku ukraińskim („Harmonia psalmu”, Drohobycz 2003) i również utwór Jana Pawła II („Wstańcie, chodźmy!”), Drohobycz 2005), niemieckojęzyczne teksty z „Historii karpackich Rusinów” Mychajła Łuczka (Użhorod, 2004) i cały szereg krajoznawczych wydań. Jeszcze z jego dorobku twórczego pragniemy uwydatnić liczne szkice, z których ułożyłoby się nie jeden zbiorek. Np. : „Losy w ludziach”, (Drohobycz 2006), „Czas i życie” (2012), „Dzwon dla aniołów” (2014), „Promienie zimnego słońca” (2015), „Obrazki Srebrnej Ziemi” (2016), „Niebeska tęcza” (2017), „Lot marzenia życiowego” (2018), „Wizerunek życiowych dróg” (2018), autor zarysował

w sposób doskonale artystycznie różne losy ludzi; wśród których należy wymienić wybór opowiadań w tłumaczeniach Tadeusza Karabowicza pod red. Jana Grzesiaka „Progi w ulu” (Kalisz, 2019, 142 s.). Ten wspomniany styl współdzwięczy z jego mistrzowskim słowem odziedziczonym od mamy, która na zawsze stała się dla niego ideałem ludzkiej godności. Kiedy rozpoczął prowadzenie zajęć z teorii przekładu ze studentami wyższych szkół Ukrainy, Rosji, Polski, Bułgarii, Słowacji, Niemiec i Węgier, jego słowo od początku niesło nie tylko prawdziwą informację, ale było i jest świadectwem głębokiej i oryginalnej osobowości tego wybitnego badacza i dydaktyka.

Prof. dr hab. Mykoła Zymomrya jako wybitny naukowiec dąży nie tylko do własnego rozwoju naukowego, ale przede wszystkim do rozwoju międzynarodowej współpracy na polu nauki i kultury. Jego dorobek naukowy stanowi znaczący wkład w rozwój nauk humanistycznych. Jest człowiekiem o niezwykłej pokorze i skromności. Swoją inteligencją i bogatym dorobkiem naukowym wpisał się w międzynarodowe środowisko akademickie.

DOROBEK NAUKOWY PROF. DR HAB. MYKOŁY ZYMOMRYI

1. Przebieg kariery zawodowej:

- 1967–1974 — wykładowca języka niemieckiego oraz literatury niemieckiej, Katedra Filologii Germańskiej, Wydział Języków Obcych Uniwersytetu Państwowego w Użhorodzie;
- 1969–1972 — doktorant Uniwersytetu im. Humboldta w Berlinie (przyznanie tytułu dr phil. — Berlin, 1972; Moskwa, 1973);
- 1974–1979 — Kierownik Katedry Filologii Germańskiej Uniwersytetu Państwowego w Użhorodzie (przyznanie tytułu docenta — 1976);
- 1980–1982 — pracownik naukowy Instytutu Literatury Światowej im. Gorkiego w Moskwie (przyznanie tytułu dr phil. hab. — Berlin, 1984; Moskwa, 1985);
- 1986–1993 — Kierownik Katedry Języków Obcych Uniwersytetu Państwowego w Użhorodzie (przyznanie tytułu profesora — 1987);
- 1993–1995 — profesor WSP w Słupsku (obecnie PAP);
- 1997–2009 — profesor BWSH w Koszalinie;
- 2000–2003 — profesor Państwowego Uniwersytetu Pedagogicznego im. Iwana Franki w Drohobyczu;
- 2003–2009 — Kierownik Katedry Teorii i Praktyki Tłumaczenia Państwowego Uniwersytetu Pedagogicznego im. Iwana Franki w Drohobyczu;

- od 2000 roku — profesor Akademii Polonijnej w Częstochowie; 2011–2013 — Dyrektor Instytutu Nauk Humanistycznych Akademii Polonijnej w Częstochowie;
- od 2009 roku — Kierownik Katedry Języków Germańskich i Translatoryki Państwowego Uniwersytetu Pedagogicznego im. Iwana Franki w Drohobyczu.

2. Osiągnięcia zawodowe i społeczne (m.in. w organizacjach zawodowych i społecznych, ilość publikacji, liczba wypromowanych absolwentów, itp.)

W latach 1970–2019 opublikował ponad 900 artykułów naukowych o charakterze literaturoznawczym na łamach dzienników, periodyków, zbiorów tematycznych, zbiorowych wydawnictw monograficznych oraz cały szereg rozpraw w języku polskim, opublikowane w następujących pracach zbiorowych i czasopismach: „Ruch pedagogiczny”, „Głos nauczyciela”, „Warszawskie zeszyty ukraińoznawcze”, „Studia Koszalińsko-Koło-brzeskie”, „Stosunki kulturowo-literackie polsko-wschodniosłowiańskie”, „Oświata na wirażu”, „Edukacja jutra”, „Pogranicze. Polska–Ukraina”, „Ukraiński zaułek literacki” i in. Znaczące miejsce w dorobku posiada monoproblem dotyczący tematu „Polska–Ukraina” — „Ukraina–Polska”. Mianowicie: „Elementy kolorytu ukraińskiego w literaturze polskiej (epoka romantyzmu)” (1998); „Ukraina–Polska. Kultura, wartości, zmagania duchowe” (1999); „Tożsamość i partnerstwo. Studia z dziejów najbliższego sąsiedztwa” (2000); „Ukraina–Polska. Studia naukowe sąsiadów-partnerów” (2004); „Ukraina–Polska. Monolog-dialog kultur. Studia z dziejów najbliższego sąsiedztwa” (2004); „Pojęcie „małej ojczyzny” w kontekście sąsiedztwa polsko-ukraińskiego” (2004); „Ukraina–Polska: nowe wyzwania epoki” (2006). Wybrane prace monograficzne: „Recepcja twórczości Tarasa Szewczenki w Niemczech” (1976), „Augustyn Wołoszyn” (1994, 1995, 2006), „Niemcy i Ukraina: w kontekście wzajemnego oddziaływania kultur” (1999), „Losy w ludziach” (2006).

Mykoła Zymomrya bada teorię i praktykę tłumaczeń niemiecko-ukraińskich i polsko-ukraińskich literaturnych związków oraz wzajemnego oddziaływania kultur narodowych. Tendencje porównywalne literaturoznawstwa będące tematem badań tego naukowca zmierzają do osiągnięć w takich dziedzinach jak kulturologia, folklor, pedagogika, translatoryka, religioznawstwo. Pracował on w bibliotekach Ukrainy, Rosji, Niemiec i Polski, korzystając z ich bogatych zasobów archiwalnych. Odnalazł on pierwszą publikację autobiografii T. Szewczenki, wydaną w Lipsku w 1860 roku;

odkrył nazwiska niemieckojęzycznych popularyzatorów T. Szewczenki (E. Keil, L. Tischendorf oraz H.-L. Zunk z Torunia); odnalazł list J. Orłaja do G.-W. Goethego, co uwiarygodniło ich przyjacielskie stosunki wzajemne od 1795 roku. Naukowiec przeprowadził gruntowne literaturoznawcze badanie o M. Łuczkażu, P. Łodiju, I. Orłaju, M. Bałudianskim, W. Kukolniku (profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie) i in.; uporządkował utwory O. Riszawy (1979, 1996); J. Hucy-Wenelina (1992); J. Borszosa-Kumjatskiego (1995); P. Hołowczuka (2000, 2003); I. Tracza (2000); M. Słabaka (2000), A. Mojsijenka (2003), A. Szewęto (2003), O. Tymofijewoju (2008), O. Astafjewo (2011), N. Naumenko (2013), L. Mudrak (2015, J. Fysztyka (2015) oraz byłego Ambasadora Ukrainy w Polsce, wybitnego ukraińskiego poety D. Pawłycki („Naperstek”, Koszalin, 2000; „Kijów w maju, Koszalin, 2001), J. Muszyńskiego-Hudemczuka („Wielobarwność”, Koszalin, 2003) i W. Magera („Szczerze listy do domu”, Drohobycz, 2005). Pod jego redakcją ukazały się prace polskich badaczy, w tym dr.hab.A. Strzymskiego („System oświaty: aspekty, czynniki, funkcje”, Drohobycz; Koszalin, 2004. — 185 s.), dr. W. Kowalskiego („Aspekty pragmatycznej motywacji funkcji składniowych w języku niemieckim, polskim i ukraińskim”, „Drohobycz, 2004. 196 s.) oraz profesorów K. Denka, A. Karpieńskiej, R. Woźniaka, M. Żmichrowskiej, A. Nossola, Z. Zielonki, J. Tredera, E. Rakoczego, J. Grzesiaka, W. Kojasa, A. Kolańczuka, P. Wensierskiego, K. Żegnalka i in.

Wypromował 12 doktorów:

1. Wasyl Tkacziwskyj. Niemieckojęzyczne listy Iwana Franki jako źródło literaturoznawcze. — Iwano-Frankiowsk, 1997.
2. Oleksij Chymynej. Socjalno-pedagogiczne osobliwości oświaty ekologicznej w szkołach Zakarpacia. — Kijów, 1997.
3. Jarosław Łopuszanskyj. Recepcja literatury ukraińskiej w świecie niemieckojęzycznym (pierwsza połowa XX wieku). — Kijów, 2000.
4. Bohdan Czulołwskyj. Friedrich Hölderlin jako osobowość i artysta: osobliwości recepcji w Ukrainie. — Tarnopol, 2002.
5. Orest Dorofiej. Koncepcja polskojęzycznej i niemieckojęzycznej publicystyki i krytyki literackiej Iwana Franki: osobliwości gatunku i stylu. — Kirowohrad, 2005.
6. Wołodymyr Wyszynskyj. Osobliwości gatunku i stylu dramatu Gerharta Hauptmanna: obiektywizm naturalistyczny (niemiecko-ukraińskie paralele typologiczne). — Tarnopol, 2007.

7. Petro Łetnianszyn. Koncepcja osobowości w dramatach B. Shaw, I. Franki, W. Wynnyczenki: dyskurs komparatywistyczny. — Tarnopol, 2009.
8. Oksana Brodyska. Twórczość Arthura Schnitzlera: kontekst austriacko-ukraińskich współdziałań literackich. — Kijów, 2011.
9. Chrystyna Hawryljuk. Tłumaczenia „Enejdy” Iwana Kotljarewskiego: interpretacja narodowej oraz światowej mitologii. — Odesa, 2014.
10. Sypa Lilija. Poetyka gatunku dylogii powieściowej George Sand w kontekście francuskiej tradycji prozy filozoficznej. — Czerniowce, 2015.
11. Dubrawska Zoriana. Obraz autora w prozie bibliograficznej oraz w pamiętnikach (na podstawie twórczości Martina Amisa). — Kijów, 2015.
12. Stupnycjka Halyna. Osobliwości gatunkowe komedii w angielskiej, niemieckiej oraz ukraińskiej dramaturgii (koniec XIX — początek XX ww.). — Iwano-Frankiwnsk, 2018.

3. Wybitne osiągnięcia w dziedzinie tworzenia placówek naukowo-dydaktycznych, opracowania programów społecznych, ekspertyz, projektów

- Członek Rady Naukowej ds. obrony prac doktorskich habilitowanych Uniwersytetu Narodowego im. Tarasa Szewczenki w Kijowie.
- Członek Państwowej Komisji Akredytacyjnej Ukrainy.
- Członek kolegium redakcyjnych wydawnictw: „Ziarna” (Zwickau, Niemcy); „Sobornistj” (Monachium, Niemcy), „Karpacki kraj” (Użhorod, Ukraina), „Latopis Bojkowszczyzny” (Drohobycz, Ukraina), „Bełż” (Lwów, Ukraina), „Edukacja Zakarpacia” (Użhorod, Ukraina), „Zeszyty naukowe Akademii Polonijnej” (Częstochowa, Polska), „Okno w świat” (Kijów, Ukraina), „Kalendarz szkolny” (Drohobycz, Ukraina).
- Członek Związku Dziennikarzy Ukrainy (1980).
- Członek Związku Literatów Ukrainy (2008).
- Członek Akademii Wyższej Szkoły Ukrainy (2008).

4. Posiadane odznaczenia, nagrody i wyróżnienia

- Medal Uniwersytetu im. Humboldta w Berlinie za osiągnięcia naukowe (1973).
- Certyfikat Uniwersytetu Saarskiego w Saarbrücken z zakresu germanistyki (1990).
- Certyfikat „Deutsche Welle” (Niemcy) z zakresu dziennikarstwa (1991).
- Nagroda Państwowa „Prymus Edukacji Ukrainy” (1996).
- Odznaka Honorowa „Zasłużony dla województwa koszalińskiego” (1998).

- Medal „80 lat niepodległości Polski” Bałtyckiej Wyższej Szkoły Humanistycznej w Koszalinie (1998).
- Doctor Honoris Causa Państwowego Uniwersytetu Pedagogicznego im. Włodzimierza Wynnyczenki w Kirowohradzie (1999).
- Profesor Honorowy Bałtyckiej Wyższej Szkoły Humanistycznej w Koszalinie (2000).
- Laureat Międzynarodowej Nagrody Literackiej im. Iwana Koszeliwca (2001).
- Visiting Professor Akademii Polonijnej w Częstochowie (2004).
- Laureat Międzynarodowej Nagrody Literackiej im. Bogdana Łepkiego (2005).
- Certyfikat z zakresu „U źródeł polskiego dziedzictwa narodowego” (2005).
- Odznaczenie Honorowe Rady Miejskiej miasta Bełż (2005).
- Nagroda Państwowa Ukrainy „Petro Mohyla” (2006).
- Medal „150 lat urodzin Iwana Franki” (2006).
- Dyplom Honorowy Rady Urzędu w Zakarpaciu w uznaniu zasług w działalności naukowej i dydaktycznej (2006).
- Dyplom Uniwersytetu Narodowego w Użhorodzie w uznaniu zasług dla Uczelni (2006).
- Medal Akademii Polonijnej w Częstochowie w uznaniu zasług dla Uczelni (2007).
- Dyplom Instytutu Gospodarki Regionalnej i Ekonomii w Kirowohradzie w uznaniu zasług w rozwoju naukowych oraz kulturowych więzi między Uczelniami Wyższymi Ukrainy i Polski (2007).
- Honorowy Obywatel wsi Holatyn (Ukraina) (2008).
- Medal „Za zasługi dla Koszalina” Rady Miejskiej w Koszalinie (2009).
- Doctor Honoris Causa Uniwersytetu Narodowego w Użhorodzie (2009).
- Medal Uniwersytetu Narodowego w Użhorodzie (2009).
- Nagroda Ministerstwa Edukacji i Nauki Ukrainy „Za wybitne osiągnięcia w nauce” (2009).
- Visiting Professor Akademii im. Długosza w Częstochowie (2016–2018).
- Dyplom Zasłużony Działacz Nauki i Techniki Ukrainy (2017).

Wykaz wybranych publikacji Mykoły Zymomryi w języku polskim

WYDANIA KSIĄŻKOWE

- Ukraina–Polska. Kultura. Wartości. Zmagania duchowe* / pod redakcją: M. Zymomrya, R. Drozd, R. Skeczkowski. — Koszalin, 1999. — 320 s.
- Tożsamość i partnerstwo. Studia z najbliższego sąsiedztwa* / pod red. Mykoły Zymomryi. — Koszalin; Kirowohrad 2000. — 366 s.
- Dmytro Pawłyeczko. Kijów w maju. Poezje* / tłumaczenie na język polski: Bohdan Zadura; tłumaczenie na język niemiecki, redakcja, przedmowa: Mykoła Zymomrya. — Koszalin, 2001. — 89 s.
- Ukraina–Polska. Naukowe studia sąsiadów-partnerów* / pod red. I. Dobrianskij, W. Marko, M. Zymomrya. — Kirowohrad; Koszalin, 2004. — 372 s.
- Ukraina–Polska. Monolog-dialog kultur*. Tom 4 / pod red. W. Skotnyj, M. Zymomrya. — Drohobycz, 2004. — T. 1. — 458 s.; T. 2. — 447 s.
- Zymomrya M., Wensierski P. *W obliczu zmian*. Studenci z Ukrainy, Litwy, Uzbekistanu i Rosji w Bałtyckiej Wyższej Szkole Humanistycznej w Koszalinie (1999–2005). — Koszalin, 2005. — 95 s.
- Zymomrya M., Usik W., Zymomrya I. *Wymiary zmagania duchowych*. — Koszalin, 2006. — 294 s.
- Niemiecko-polskie rozmówki w praktyce*. Deutsch-polnisches Konversationspraktikum / M. Zymomrya, R. Müller, I. Zymomrya, W. Łopuszanskyj; pod red. M. Zymomryi. — Drohobycz; Częstochowa, 2006. — 260 s.
- Postawy humanistów wobec problemów i wyzwań współczesności*: materiały z konferencji naukowych / redakcja naukowa: Ryszard Ulicki, Piotr Wensierski, Mykoła Zymomrya. — Koszalin, 2009. — 210 s.
- W kręgu translatorski i dialogu kultur*. Series: Training of Translators and Interpreters, VI / pod red.: Bronisława Kulka, Mykoła Zymomrya, Katarzyna Węcel-Ptaś. — Częstochowa, 2009. — 396 s.
- Wymiary twórczości Adama Zielińskiego*. Prof. Adam Zieliński Doctor Honoris Causa Państwowego Uniwersytetu Pedagogicznego im. Iwana Franki w Drohobyczu / pod red.: M. Zymomrya, I. Zymomrya, J. Łopuszanskyj. — Drohobycz: Poswit, 2010. — 104 s.
- Zymomrya M., Dobrianskyj I., Zymomrya I. *Zafascynowany historią Dr. Aleksander Kolańczuk*. — Drohobycz; Przemyśl; Kirowohrad, 2014. — 146 s.
- Progi w ulu. Wybór opowiadań Mykoły Zymomryi* / [redakcja: Jan Grzesiak]. — Kalisz; Konin; Drohobycz, 2019. — 142 s.
- Zymomrya M. *Elementy kolorytu ukraińskiego w literaturze polskiej (Epoka romantyzmu)* // Studia Bałtyckie. Polonistyka. T. 1. — Koszalin, 1998. — S. 105–120.
- Zymomrya M. *Rec.: Drozd R. Droga na Zachód. Osadnictwo ludności ukraińskiej na ziemiach zachodnich i północnych Polski*. — Warszawa, 1997, 189 s. // Słupskie Studia Historyczne. — Słupsk, 1998. — Nr 6. — S. 163–167.
- Zymomrya M., Żabczyński W. *System modelowania w procesie nauczania języka obcego* // Oświata na wirażu. IV Tatrzańskie Seminarium Naukowe / red.: Kazimierz Denek, Tomasz M. Zimny. — Kielce, 1999. — S. 265–273.
- Zymomrya M., Skeczkowski R., Drozd R. *Ukraina–Polska. Drogi do niepodległości* // Ukraina–Polska. Kultura. Wartości. Zmagania duchowe. — Koszalin, 1999. — S. 9–22.

Zymomrya M., Żabczyński W. *Rola propagandy w dążeniach narodowowyzwoleńczych Ukrainy [1917–1920]* // Ukraina–Polska. Kultura. Wartości. Zmagania duchowe. — Koszalin, 1999. — S. 159–167.

Zymomrya M., Żabczyński W. *Czynniki recepcji tekstu na poziomie jego interpretacji w języku docelowym* // Edukacja jutra. V Tatrzańskie Seminarium Naukowe: redakcja naukowa: Kazimierz Denek, Tomasz M. Zimny. — Częstochowa, 1999. — S. 345–354.

Zymomrya M. *Ożywiające znaki czasu* // Dziennik kijowski. — Kijów, 1999. — Grudzień, Nr. 24 (127). — S. 2.

Zymomrya M., Zakrywydoroha O. *Materiały do bibliografii dziejów i kultury Zakarpacia* // Biuletyn Ukrainoznawczy. — Przemyśl, 1999. — Nr 5. — S. 190–196.

Zymomrya M. *Życie na matczynym ręczniku* // Dmytro Pawłyeczko. Naparstek. — Koszalin, 2000. — S. 15–23.

Zymomrya M. *W cieniu wysokiego zamku, albo Rzecz o twórczych zmaganiach Ihora Tracza* // Do Ciebie, Ukraino, pieśnią przyjdę. Wiersze / tłumaczenie z ukraińskiego: Olga Petyk. — Warszawa; Lwów, 2000. — S. 6–11.

Zymomrya M. *Koncepcje edukacyjne w twórczości pedagogicznej Augustyna Wołoszyna* // Ruch pedagogiczny. — Warszawa, 2000. — Nr 1–2. — S. 143–154.

Zymomrya M., Kalinowski D. *Refleksje nad tożsamością narodową w prasie niemieckojęzycznej* // Białogard przez wieki / pod redakcją Adama Wirskiego. — Koszalin, 2000. — S. 197–205.

Zymomrya M. *Możliwości przekładu tekstu według teorii komunikacji w procesie nauczania języka obcego* // Edukacja jutra. VI Tatrzańskie Seminarium Naukowe / redakcja naukowa: Kazimierz Denek, Tomasz M. Zimny. — Częstochowa, 2000. — S. 203–207.

Zymomrya M. *Ksiądz Augustyn Wołoszyn. Życie i działalność [1874–1945]* // Studia Koszalińsko-Kołoobrzeskie. — Koszalin, 2000. — Nr 5. — S. 133–149.

Zymomrya M. *Brzegi wielkiej rzeki albo słowo o Dmitrze Pawłyeczku* // Krynica. Kwartalnik polski. — Kijów, 2000. — Nr 27. — S. 32–34.

Zymomrya M. *Darem jest służba nauce [Przedmowa Redaktora]* // Tożsamość i partnerstwo. Studia z dziejów najbliższego sąsiedztwa. — Koszalin; Kirowohrad, 2000. — S. 5–6.

Zymomrya M. *Refleksje ukraińskie nad niemieckojęzyczną recepcją dzieł Adama Mickiewicza* // Tożsamość i partnerstwo. Studia z dziejów najbliższego sąsiedztwa. — Koszalin; Kirowohrad, 2000. — S. 173–179.

Zymomrya M. *Znaki przemian duchowych* // Tożsamość i partnerstwo. Studia z dziejów najbliższego sąsiedztwa. — Koszalin; Kirowohrad, 2000. — S. 321–350.

Zymomrya M., Zadorożnyj W. *Ks. Augustyn Wołoszyn i jego miejsce w dziejach Zakarpacia* // Biuletyn Ukrainoznawczy. — Przemyśl, 2000. — Nr 6. — S. 112–118.

Zymomrya M. *Szkolnictwo ukraińskie w środowisku wielokulturowym* // Edukacja jutra. VII Tatrzańskie Seminarium Naukowe / redakcja naukowa: Kazimierz Denek, Tomasz M. Zimny. — Częstochowa, 2001. — S. 374–379.

Zymomrya M., Skeczkowski R. *Książka drukowana i jej wpływ na rozwój osobowości czytelnika* // Przeszłość a przyszłość książki drukowanej. — Legnica, 2001. — S. 33–41.

Zymomrya M. *Ziemia słońcem natchniona* // Dmytro Pawłyeczko. Kijów w maju. Poezje / przełożył Bohdan Zadura. — Koszalin, 2001. — S. 33–38.

Zymomrya M., Jankiewicz R. *Etyczno-społeczne aspekty nauczania pasterskiego Metropolity Andrzeja Szeptyckiego* // Studia Koszalińsko-Kołoobrzeskie. Uniwersytet im. Adama Mickiewicza. Wydział Teologiczny, Sekcja w Koszalinie. — Koszalin, 2001. — Nr 6. — S. 259–268.

Zymomyra M., Kalinowski D. Rola przekładu w dydaktyce języka obcego // Egalitaryzm. Kształcenie masowe czy przymus kształcenia w społeczeństwie demokratycznym. — Słupsk: Pomorska akademia pedagogiczna, 2001. — S. 157–162.

Zymomyra M. Przekład i jego wpływ na proces komunikacji // Zarządzanie bezpieczeństwem prace edukacyjne / red. Leszek Korzeniowski. — Kraków, 2001. — S. 255–260.

Zymomyra M. W poszukiwaniu źródeł bezpieczeństwa i harmonii partnerstwa polsko-ukraińskiego o charakterze interpretacji // Bezpieczeństwo a ochrona majątku. Vedecká konferencia s medzinárodnou účasťou / redakcja: P. Tyrała. — Košice, 2001. — S. 58–59.

Zymomyra M., Landowska M. Teoretyczne podejście do celów recepcji tekstu duchownego w procesie nauczania języka obcego // Studia Koszalińsko-Kołobrzeskie / Uniwersytet im. Adama Mickiewicza. — Koszalin, 2002. — N 7. — S. 335–344.

Zymomyra M., Jankiewicz R. Uwagi na temat historii Ukraińskiej Cerkwi grecko-katolickiej: aspekty interkulturowe // Studia Koszalińsko-Kołobrzeskie / Uniwersytet im. Adama Mickiewicza. — Koszalin, 2002. — N 7. — S. 345–370.

Zymomyra M. Mała ojczyzna jako wartość w edukacji — z perspektywy krajoznawstwa // Edukacja jutra. VIII Tatrzańskie Seminarium Naukowe / redakcja naukowa: Wojciech Kojas, Eurenus Piotrowski, Tomasz M. Zimny. — Częstochowa, 2002. — S. 345–354.

Zymomyra M. Życie opiera się na przeciwieństwach... Z Dmytrem Pawlyczką rozmawia Mykoła Zymomyra // Akcent. — Lublin, 2002. — Nr. 4 [90]. — S. 210–213.

Zymomyra M. Trójlistek pamięci oświecony miłością // Зимомря М. Благодать та її джерела. — Дрогобич, 2002. — С. 61–66.

Zymomyra M. Recepcja tekstu i jego znaczenie w kontekście nauczania języka obcego [Problem nadinterpretowania tekstu] // Teoria i praktyka kształcenia w dialogu i perspektywie / redakcja naukowa: A. Karpińska. — Białystok: Trans Humana, 2003. — S. 154–163.

Zymomyra M., Machaliński R. Problematyka normatywnego charakteru recepcji oryginału w przekładzie literackim // Słupskie Prace Filologiczne. Seria Neofilologiczna. — Słupsk, 2003. — Nr. 2. — S. 33–37.

Zymomyra M., Dobryński I. Geneza zasad kształcenia: koncepcja osobowości nauczyciela // Ukraina–Polska. Naukowe studia sąsiadów-partnerów. Tom 3. — Kirowohrad; Koszalin, 2004. — S. 110–116.

Skotnyj W., Zymomyra M. Ogólne zasady przedstawienia celów partnerstwa ukraińsko-polskiego według wartości integracji europejskiej // Ukraina–Polska. Monolog-dialog kultur. Tom 4. — Drohobycz: Koło, 2004. — S. 16–21.

Zymomyra M. Wiosenna aura rozmowy z Anną Łajming // Józef Borszyszkowski [zebrał i opracował]. Pro memoria: Anna Łajming 1904–2003. — Gdańsk, 2004. — S. 39–44.

Zymomyra M. Pamięć, która pozostaje w sercu: Słowo o Annie Łajming // Józef Borszyszkowski [zebrał i opracował]. Pro memoria: Anna Łajming 1904–2003. — Gdańsk, 2004. — S. 507–510.

Zymomyra M. Pojęcie „małej ojczyzny” w kontekście sąsiedztwa polsko-ukraińskiego // Białystok: Miasto przyjazne? Mniejszości narodowe i wyznaniowe w dziejach ziemi podlaskiej / redakcja: Halina Parafianowicz. — Białystok, 2004. — S. 131–144.

Zymomyra M. Zagadnienia oświaty nowoczesnej — interdyscyplinarny kontekst // I. Dobryński, A. Strzyński. System oświaty: aspekty, czynniki, funkcje. — Drohobycz; Koszalin: Koło, 2004. — S. 7–12.

Zymomyra M. Osobowość nauczyciela: geneza zasad kształcenia // Edukacja jutra / redakcja naukowa: K. Denek, T. Koszycz, M. Lewandowski. — Wrocław, 2004. — S. 359–362.

Zymomyra M. Jeśli ogniem i mieczem, to bez światła [Wywiad z Juliuszem Sienkiewiczem, wnukiem Henryka Sienkiewicza] // Wojny a pokój. Ukraińcy i Polacy: bracia/wrogowie, sąsiedzi / pod redakcją ogólną Ł. Iwsińskiej. — Kijów: SAZ „Ukraińska Grupa Prasowa”, 2004. — S. 186–196.

Zymomyra M., Jurosz O. Język ojczysty jako czynnik wychowania osobowości w kontekście «Wielkiej dydaktyki» J. A. Komeńskiego // W poszukiwaniu nowej jakości edukacji jutra / redakcja naukowa: A. Stachura, T. M. Zimny. — Szczecin, 2005. — S. 153–157.

Zymomyra M., Krężolek A., Jurosz H. Wartości uniwersalne w realizacji programu nauczania języków mniejszości narodowych w Polsce // Edukacja jutra. XII Tatrzańskie seminarium naukowe. Tom 1 / red. naukowa: K. Denek, W. Starościak, K. Zatoń. — Wrocław, 2006. — S. 133–139.

Zymomyra M. Przedmowa // Maria Jolanta Żmichowska. Szkolnictwo Polskie i Ukraińskie: Rozwiązania modelowe. — Drohobycz: Koło, 2006. — S. 4–12.

Zymomyra M., Węsierski P. Wzajemne oddziaływanie: dyskurs przyjaźni [wstęp] // Ukraina–Polska. Studia i materiały z międzynarodowej konferencji naukowej na temat „Ukraina–Polska: nowe wyzwania epoki”, Koszalin, 29 marca –2 kwietnia 2006 r. / redakcja naukowa: P. Węsierski, M. Zymomyra. Tom 6. — Koszalin; Gdańsk; Drohobycz; Kirowohrad, 2006. — S. 19–21.

Zymomyra M., Dobryński I., Marko W., Jurosz O. Słowo o Romanie Skieczkowskim // Głos Nauczyciela. — Drohobycz, 2006. — Nr. 5–6 [45–46]. — S. 7.

Zymomyra M. Wprowadzenie // O. Mocyk. Ukraina i Polska w Europie. Polska w Europie. IX coroczny wykład im. S. Korbońskiego. — Częstochowa, 2007. — S. 7–9.

Zymomyra M., Krężolek A., Jurosz H. Szkolnictwo mniejszości ukraińskiej jako element podtrzymania poczucia tożsamości narodowej // Edukacja jutra. XIII Tatrzańskie seminarium naukowe. Tom 2 / red. naukowa: K. Zatoń, T. Koszycz, M. Sołtysik. — Wrocław, 2007. — S. 225–230.

Zymomyra M. Wzajemne polsko-szwedzkie oraz szwedzko-ukraińskie inspiracje kulturowe w działalności Alfreda Jensena // Biuletyn Ukrainoznawczy. — Przemyśl, 2007. — Nr. 13. — S. 64–70.

Zymomyra M. Wzajemne oddziaływanie: dyskurs przyjaźni // Głos Nauczyciela. — Drohobycz, 2007. — Nr. 5–6 [57–58]. — S. 10–11.

Zymomyra M., Jurosz O. Zakochany w słowach... [O twórczości Ryszarda Ulickiego] // Głos nauczyciela. — Drohobycz, 2007. — Nr. 11–12 [63–64]. — S. 38.

Zymomyra M., Feszczenko P. Współpraca uniwersytetów ukraińskich z polskimi partnerami na polu badań naukowych i procesu nauczania jako droga do zjednoczonej Europy // Europejski przegląd naukowy. Tom 1. Współczesne problemy Europy / pod red. J. Koperka, R. Kupczyka, M. Wilińskiego. — Częstochowa, 2008. — S. 94–101.

Zymomyra M., Węsierski P. Fenomen współpracy placówek oświatowych między Polską a Ukrainą w kontekście procesu Bolońskiego // Edukacja jutra. XIV Tatrzańskie Seminarium Naukowe. Tom I / redakcja naukowa: Kazimierz Denek, Tadeusz Koszycz, Wojciech Wiesner. — Wrocław, 2008. — S. 149–153.

Zymomyra M., Krężolek A. Dialog międzynarodowy: rozwój szkolnictwa mniejszości narodowych w Polsce (na przykładzie szkolnictwa mniejszości ukraińskiej) // Tocząca się reforma edukacji w dialogu i perspektywie / red. naukowa: Anna Karpińska. — Białystok, 2008. — S. 294–306.

Zymomyra M., Urbaniec M. 60. Jubileusz Profesora Valerego Skotnego // Głos Akademii 1671–1992–2001. — Częstochowa, 2008. — Nr 4–6 [48]. — Kwiecień–czerwiec. — S. 4.

Zymomrya M. Poezja ukraińska w Polsce: przejrzystość treści życiowej // Postawy humanistów wobec problemów i wyzwań współczesności. Materiały z konferencji naukowych / redakcja naukowa: Ryszard Ulicki, Piotr Węsierski, Mykoła Zymomrya. — Koszalin: Intro-Druk, 2009. — S. 181–194.

Zymomrya M., Zymomrya I. Alfred Jensen — sylwetka i dokonania szwedzkiego sławisty // Postawy humanistów wobec problemów i wyzwań współczesności. Materiały z konferencji naukowych / redakcja naukowa: Ryszard Ulicki, Piotr Węsierski, Mykoła Zymomrya. — Koszalin: Intro-Druk, 2009. — S. 195–202.

Zymomrya M., Zymomrya I. Rozwijanie dialogu międzykulturowego w kontekście szkolnictwa w Polsce: kształtowanie tożsamości kulturowej // Postawy humanistów wobec problemów i wyzwań współczesności. Materiały z konferencji naukowych / redakcja naukowa: Ryszard Ulicki, Piotr Węsierski, Mykoła Zymomrya. — Koszalin: Intro-Druk, 2009. — S. 203–210.

Zymomrya M., Kryński A., Zymomrya I. Rola kultury komunikacji w dialogu kultur // W kręgu translatoryki i dialogu kultur. Series: Training of Translators and Interpreters, VI / pod redakcją Bronisławy Kulki, Mykoły Zymomryi, Katarzyny Węcel-Ptaś. — Częstochowa, 2009. — S. 356–370.

Zymomrya M. Twórczość Adama Mickiewicza przez pryzmat recepcji w Niemczech // Kijowskie studia polonistyczne. T. XVI / red.: R. Radyszewski. — Kijów, 2010. — S. 93–103.

Zymomrya M. Aspekty edukacji ogólnej w dorobku pedagogicznym Augustyna Wołoszyna // Oblicza edukacji. Księga jubileuszowa dedykowana Profesorowi Wojciechowi Kojsoj / red. Jolanta Gabzdyl, Beata Oelszlaeger. — Sosnowiec: Humanitas, 2010. — S. 128–138.

Wielokulturowe źródła przyjaźni: Adam Mickiewicz // Słowo przez pryzmat nauki / pod redakcją: Ihor Dobrianski, Maria Urbaniec. — Kirowohrad; Częstochowa, 2010. — S. 59–71.

Zymomrya M., Urbaniec M. Walerij Skotnyj: słowo i czyn // Zymomrya M., Urbaniec M., Zymomrya I. Filozofia intelektu edukacyjnego. — Częstochowa; Drohobycz, 2010. — S. 21–70.

Zymomrya M., Nimiłowycz A., Zymomrya I. Zasady pedagogiczne Wasyla Barwińskiego przez pryzmat znaczenia tradycji // Edukacja jutra w kontekście wyzwań współczesności / red.: K. Denek, A. Kamińska, W. Kojas, P. Oleśniewicz. — Sosnowiec: Humanitas, 2011. — S. 287–295.

Zymomrya M., Nimiłowycz A., Jurosz O. Rola wychowania muzycznego w procesie edukacji: tradycji w dialogu i perspektywie // Horyzonty rozwoju edukacji w dialogu i perspektywie / red. naukowa: A. Karpińska, K. Borawska-Kalbarczyk. — Warszawa: DifinSA, 2011. — S. 181–191.

Radyszewski R., Zymomrya M. Ukraiński kontekst Słowackiego // Przelomy pogranicza. Studia literackie. Piękno Juliusza Słowackiego. T. 1: Principia / red. J. Ławski, K. Korotkich, G. Kowalski. — Białystok, 2012. — S. 347–359.

Zymomrya M., Szahala L. Od tradycji ku współczesności: Jarosław Hryckowian jako twórcą nauczyciel wobec procesów edukacyjnych // Микола Зимомря, Леся Шагала. Сутність шкільництва в інонаціональному середовищі. — Дрогобич: Коло, 2012. — С. 100–105.

Zymomrya M., Szahala L. Streszczenie (Jarosław Hryckowian) // Шагала Л., Зимомря М. Педагогічний доробок Ярослава Грицьковяна: контекст українського шкільництва у Польщі. — Дрогобич: Посвіт, 2014. — С. 143–155.

Zymomrya M., Zymomrya I., Zymomrya O. Przekład jako model komunikacji lingwistycznej // Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць

молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка / редактори-упорядники: В. Ільницький, А. Душний, І. Зимомря. — Дрогобич: Посвіт, 2014. — Вип. 10. — С. 113–118.

Zymomrya M., Szahala L. Czynniki języka ojczystego w kontekście nauczania języka obcego // Języki obce i literatura w dobie kryzysu humanistyki / red.: Katarzyna Nowakowska, Piotr Niemiec, Sylwia Zajchowska. — Wrocław: Oficyna Wydawnicza Atut, 2015. — S. 273–288.

Zymomrya M. W labiryncie komunikacji literackiej: poezja ukraińska w Polsce // Волинь—Житомирщина. На пошану професора Володимира Олеговича Єршова. — Житомир, 2016. — Вип. 27. — С. 200–207.

Zymomrya M., Nimiłowycz A. Pedagogiczne akcenty w twórczości Juliusza Zarębskiego // Edukacja w perspektywie oczekiwań współczesności / red. naukowa: Anna Karpińska, Katarzyna Borawska-Kalbarczyk, Alina Szwarz. — Toruń, 2016. — S. 337–345.

Zymomrya M., Zymomrya I., Dobriański I. Indywidualność przez respektowanie i upowszechnianie wartości w edukacji i w naukach o niej — Profesorowi Janowi Grzesiakowi LXX // Aksjologiczno-docymologiczne konteksty ewaluacji w edukacji. Książka wydana z okazji Jubileuszu XV Wielkopolskiego Forum Pedagogicznego, dedykowana Profesorowi Janowi Grzesiakowi — Jubilatowi LXX / redakcja naukowa Zenon Jasiński, Ryszard Parzęcki. — Kalisz; Konin, 2017. — S. 47–53.

Zymomrya M. Tolerancja w warunkach obcokulturowych jako koncepcja edukacyjna w twórczości Augustyna Wołoszyna // Humanistyka a praktyczny profil kształcenia uniwersyteckiego w nauczaniu języka, literatury i kultury w warunkach obcokulturowych / redakcja: Katarzyna Nowakowska, Danuta Romaniuk, Agnieszka Sochal. — Warszawa, 2017. — S. 15–33.

Zymomrya M., Zymomrya I. Rola pamięci historycznej i tożsamości kulturowej w recepcji dzieła Alfreda Jensena // Закарпатські філологічні студії. — 2018. — Вип. 1. — С. 5–8.

Zymomrya M., Pluskota M. Obowiązek szkolny w różnych systemach oświatowych // Oblicza w perspektywnym oglądzie / redakcja naukowa: Anna Karpińska, Monika Zinzuk, Piotr Remza. — Toruń, 2019. — S. 102–109.

Zymomrya M., Dobryanskyj I., Vovk O., Zymomrya Myroslawa. Przyspieszona nauka wiedzy językowej // Wychować (w sobie) mistrza. W stronę Jubileuszu 80-lecia Profesora Wojciecha Kojasa i Profesora Janusza Mariańskiego / redakcja naukowa: Leszek Pawelski, Marek Rembierz. — Szczecinek, 2019. — S. 253–264.